



พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม

พ.ศ. 2498

ภูมิพลอดุลยเดช

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2498

แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2504

และพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535

เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิทยุสื่อสาร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และคำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร พุทธศักราช 2478
- (2) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร(ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2481
- (3) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร(ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2483
- (4) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร(ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2485
- (5) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร(ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2491

(6) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร(ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2497

(7) บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ □
หรือซึ่งขัด หรือแย้งต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ □

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ □

"คลื่นแอสตเซีย" หมายความว่า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ระหว่าง 10 กิโลไซเคิลต่อวินาที และ 3,000,000 เมกกาไซเคิลต่อวินาที

"วิทยุคมนาคม" หมายความว่า การส่งหรือการรับเครื่องหมายสัญญาณ ตัวหนังสือ ภาพ และเสียงหรือการอื่นใด ซึ่งสามารถให้เข้าใจในความหมายคลื่นแอสตเซีย

"เครื่องวิทยุคมนาคม" หมายความว่า เครื่องส่งวิทยุคมนาคม เครื่องรับวิทยุคมนาคม หรือเครื่องรับและส่งวิทยุคมนาคม แต่ไม่รวมตลอดถึงเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ และเครื่องส่งเครื่องรับหรือเครื่องรับและส่งวิทยุคมนาคมด้วยคลื่นแอสตเซีย ตามลักษณะหรือประเภทที่กําหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมให้ถือว่า อุปกรณ์ใดๆของเครื่องวิทยุคมนาคมที่กําหนดในกฎกระทรวงเป็นเครื่องวิทยุคมนาคมด้วย

"พนักงานวิทยุคมนาคม" หมายความว่า ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม

"สถานีวิทยุคมนาคม" หมายความว่า ที่ส่งวิทยุคมนาคม ที่รับวิทยุคมนาคม หรือที่ส่งและที่รับวิทยุคมนาคม

"ท่า" หมายความว่า รวมตลอดถึงการประกอบขึ้น การแปรสภาพ หรือการกลับสร้างใหม่

"นำเข้า" หมายความว่า นำเข้าในราชอาณาจักร

"นำออก" หมายความว่า นำออกนอกราชอาณาจักร

"ค้า" หมายความว่า รวมถึง การมีไว้ในครอบครอง เพื่อขายหรือซ่อมแซม ด้วย)

"เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ □

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ □

มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้เดินแต่มาตรา 11 และมาตรา 12 ไม่ใช่ บังคับแก่

(1) กระทรวง ทบวง กรม

(2) นิติบุคคลตามที่กําหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 6 ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ มี ใช้ นำเข้า นำออก หรือค้าซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

ในกรณีนี้เห็นสมควร รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกําหนดให้เครื่องวิทยุคมนาคม

บางลักษณะ หรือเครื่องวิญญูคมนาคนที่ใช้ในกิจการบางประเภทได้รับการยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งทั้งหมด หรือเฉพาะแต่บางกรณีได้

มาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำหน้าที่ พนักงานวิญญูคมนาคน ในตำแหน่งที่กัหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

มาตรา 8 ห้ามมิให้ผู้ใดรับข่าววิญญูคมนาคนต่างประเทศเพื่ออการโฆษณา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

มาตรา 9 ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้มีดังนี้ □

- (1) ใบอนุญาตให้ทำ ให้มีอายุหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออก
- (2) ใบอนุญาตให้มี ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก
- (3) ใบอนุญาตให้ใช้ ให้มีอายุตลอดอายุของเครื่องวิญญูคมนาคน
- (4) ใบอนุญาตให้นำเข้า ให้มีอายุหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออก
- (5) ใบอนุญาตให้นำออก ให้มี อายุสามสิบวันนับแต่วันออก
- (6) ใบอนุญาตให้ค้า ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก เว้นแต่ใบอนุญาตที่ ออกให้เพื่ออการซ่อมแซมโดยเฉพาะ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออก
- (7) ใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิญญูคมนาคน ให้มีอายุตลอดระยะเวลาที่ ผู้รับ ใบอนุญาตใช้สถานีสตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเป็นสถานีวิญญูคมนาคน
- (8) ใบอนุญาตพนักงานวิญญูคมนาคน ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออก
- (9) ใบอนุญาตให้รับข่าววิญญูคมนาคนต่างประเทศเพื่ออการโฆษณา ให้มี อายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

ผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (1) (3) (4) (5) (6) หรือ (7) ให้ถือว่า ได้รับอนุญาตให้มีเครื่องวิญญูคมนาคนด้วย

มาตรา 10 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกใบอนุญาตพิเศษให้บุคคลตั้งสถานีวิญญูการบินเพื่ออประโยชน์แห่งความปลอดภัยของการเดินอากาศพลเรือนโดยเฉพาะได้ ในการออกใบอนุญาตพิเศษนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 11 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานีวิญญูคมนาคน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

สถานีวิญญูคมนาคนต้องใช้ความถี่ คลื่นให้ถูกต้องตามข้อบังคับว่าด้วยวิญญูคมนาคนตามภาคผนวกต่อท้ายอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยโทรคมนาคม

เพื่อให้การเป็นไปตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข มีอำนาจ กำหนดเงื่อนไขการตั้งสถานีวิทยุคมนาคม และให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข หรือผู้ที่ได้รับ มอบหมายมีอำนาจควบคุมและกำหนดการใช้ความถี่คลื่นของสถานีวิทยุคมนาคมต่าง ๆ

ในกรณีที่เห็นสมควร รัฐมนตรีมีอำนาจ ออก กฎกระทรวง ให้สถานีวิทยุคมนาคม ที่ใช้ใน กิจกรรมบางประเภทได้รับการยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตาม วรรคหนึ่ง

มาตรา 11 ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ผู้ใช้ความถี่ คลื่น เพื่อกิจการใด หรือในลักษณะใดต้องเสียค่าตอบแทนในการใช้ความถี่ คลื่นนั้นให้แก่ รัฐบาลได้ตามอัตราที่ เห็นสมควร ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 12 ห้ามมิให้สถานีวิทยุคมนาคมดำเนินบริการวิทยุคมนาคม เพื่อประโยชน์อื่นใด นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือนอกเหนือจากราชการ ของ กระทรวง ทบวง กรม หรือ กิจกรรมของนิติบุคคลตามมาตรา 5

มาตรา 13 ห้ามมิให้ยานพาหนะ ใด ๆ ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม นอกจาก จะใช้ตามที่ กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเป็นพิเศษ ใดครั้งคราว

มาตรา 14 เพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือเพื่อป้องกันราชอาณาจักร รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเฉพาะกาลให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจยึดไว้เอาไปใช้ ห้ามการใช้ หรือห้ามการยกย้ายซึ่ง เครื่องวิทยุคมนาคม หรือส่วนใด ๆ แห่ง เครื่องวิทยุคมนาคมในระหว่างเวลา และภายในเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในคำสั่งนั้น

มาตรา 15 ผู้ใดกระทำให้เกิดการรบกวน หรือขัดขวางต่อการวิทยุ คมนาคมโดยมิได้ เจตนา เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจ สั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำ นั้นหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ใช้ในการกระทำนั้นเสีย หรือให้ย้ายสิ่ง ดังกล่าวนั้นออกไปให้พ้นเขต รบกวนได้

มาตรา 16 ห้ามมิให้ผู้ใดส่ง หรือจัดให้ส่งข้อความใดๆ โดยวิทยุคมนาคม อันตนรู้หรือ เป็นเท็จ หรือข้อความอื่นใดที่มีได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจ ก่อให้เกิดความ เสียหายแก่ประเทศชาติหรือประชาชน

มาตรา 17 ห้ามมิให้ผู้ใดดักจับไว้ใช้ประโยชน์ หรือเปิดเผยโดยมิชอบ ด้วยกฎหมาย ซึ่ง ข่าววิทยุคมนาคม ที่มีได้มุ่งหมายเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือที่อาจ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ ประเทศชาติหรือประชาชน

มาตรา 18 เพื่อตรวจเครื่องวิทยุคมนาคม ส่วนแห่งเครื่องวิทยุคมนาคม สถานีวิทยุ คมนาคม สิ่งที่ยกให้เกิดการรบกวน หรือขัดขวางต่อการวิทยุคมนาคม หรือ ใบอนุญาต เจ้า พนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจเข้าไปในอาคารสถานที่ หรือ ยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ได้ในเวลาอันสมควร

เมื่อปรากฏว่าผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควร สงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามความในวรรคหนึ่ง มีอำนาจจับกุมผู้นั้นพร้อมด้วยของกลางที่ใช้ในการกระทำความผิด เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

มาตรา 19 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ฎีกากระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเจ็อนไซที่กัหนดไว้ในใบอนุญาต เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาตของผู้นั้นเสียได้ ผู้รับใบอนุญาตอาจอุทธรณ์ไปยังอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขภายในสามสิบ วัน นับแต่วันถูกเพิกถอนหรือพักใช้คำชี้ขาดของอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขให้เป็นที่ สิ้นสุด

มาตรา 20 รัฐบาลไม่ต้องรับผิดชอบในกรณีสูญหาย หรือเสียหายอย่างหนึ่งใดอย่างใด ซึ่งอาจเกิดขึ้นเพราะเหตุที่เครื่องวิทยุคมนาคมของรัฐบาลใช้การไม่สะดวก และไม่ต้องรับผิดชอบในการรับ การส่ง หรือการส่งมอบข่าวสารวิทยุคมนาคม ใด ๆ ในกรณีดังกล่าวในวรรคก่อน พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบเช่น เดียวกัน เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่ นั้นจะก่อให้เกิดขึ้นโดยจงใจ ข้อฉล หรือประมาท เลินเล่อ

มาตรา 21 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต มีอำนาจทำการเปรียบเทียบได้

มาตรา 22 เมื่อมีคำพิพากษาว่า ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ นี้ ศาลจะสั่งริบสิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิดนั้น เพื่อให้ไว้ใช้ในราชการกรมไปรษณีย์ โทรเลขด้วยก็ได้

มาตรา 23 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 11 หรือมาตรา 16 มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 24 ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา 12 หรือมาตรา 13 ผู้ควบคุม สถานีวิทยุคมนาคม หรือผู้ควบคุมเครื่องวิทยุคมนาคม และผู้มีส่วนร่วมในการกระทำ ความผิดนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 25 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 มาตรา 8 หรือมาตรา 17 มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 26 ผู้ใดจงใจกระทำให้เกิดการรบกวน หรือขัดขวางต่อการ วิทยุคมนาคมมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 27 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่ง ของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือผู้ที่ได้ รับมอบหมายตามความในมาตรา 15 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่ หมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 28 บรรดาใบอนุญาตและประกาศนียบัตรที่ได้ออกไว้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุสื่อสารก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นกำหนดอายุใบ อนุญาต หรือ ประกาศนียบัตรนั้น

มาตรา 29 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และออกกฎกระทรวง

- (1) วางระเบียบการขอ และการออกใบอนุญาต
- (2) กำหนดวิธีการเพิกถอน และพักใช้ใบอนุญาต
- (3) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้
- (4) กำหนดคุณลักษณะของเครื่องวิทยุคมนาคม และคุณสมบัติสำหรับพนักงานวิทยุ

คมนาคม

- (5) กำหนดกิจการอื่นใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ป.พิบูลสงคราม

จอมพล ป.พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ.๒๔๙๘ ประกาศลงราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 208 ตอนที่ 111 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2498)

และแก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2504 ซึ่งประกาศลงราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 3 ตอนที่ 54(ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2504 และพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 ซึ่งประกาศลงราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอนที่ 52 ลงวันที่ 18 เมษายน 2535)